

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3629/07
16.01.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Zoje Popović i Jelene Ivanović, članova veća, sa savetnikom suda Goranom Josifovim, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužilje AA, državnog službenika u Ministarstvu finansija Republike Srbije - Poreskoj upravi - Regionalnom centru Beograd, Filijali Ruma, protiv tužene Žalbene komisije Vlade Republike Srbije, radi poništaja rešenja br. 120-01-05358/2007-01 od 22.3.2007. godine, u predmetu određivanja koeficijenta plate, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 16.1.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem tuženog odbijena je, kao neosnovana, žalba tužilje izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave, br. 121-4679/07-05 od 03.1.2007. godine, a kojim je tačkom 1. dispozitiva tužilji raspoređenoj na radnom mestu poreski kontrolor u zvanju mlađi saradnik, određena HI platna grupa, prvi platni razred i visina koeficijenta od 1,35, počev od 01.1.2007. godine; tačkom 2. dispozitiva određeno je da tužilja zadržava platu koju je imala do 01.1.2007. godine, ukoliko je njena osnovna plata od 1.1.2007. godine, manja od plate koju je imala do 1.1.2007. godine (obračunate bez minulog rada) sve dok njena osnovna plata ne dostigne platu prema odredbama Zakona o platama državnih službenika i nameštenika i tačkom 3. dispozitiva istog rešenja određeno je da tužilja ima pravo na dodatak na osnovnu platu u visini od 0,4% za svaku navršenu godinu rada u radnom odnosu (minuli rad).

Tužilja podnetom tužbom pobija zakonitost osporenog rešenja tuženog organa sa svih razloga propisanih odredbom člana 10. stav 1. tač. 1. i 3. Zakona o upravnim sporovima. U tom smislu je navela da je prvostepeno rešenje doneo pomoćnik direktora - koordinator iako je zakonom propisano da poreskom upravom rukovodi direktor, pa je s toga pogrešno pozivanje u uvodu tog rešenja na Pravilnik o unutrašnjem uređenju i sistematizaciji radnih mesta jer ministar nije mogao da ovlasti koordinatora da rukovodi radom poreske uprave u vreme odsutnosti direktora i da u vezi s tim donosi pojedinačna akta o pravima i dužnostima državnih službenika. Ovo posebno sa razloga što je navedenim pravilnikom i rešenjem ministra finansija određeno da koordinator zamenjuje direktora poreske uprave u slučaju njegove odsutnosti, a ne i u slučaju "odsutnosti lica sa funkcije direktora poreske uprave", kako je to tuženi organ naveo u obrazloženju osporenog rešenja. Dalje je navela da nije pozivana da učestvuje u postupku donošenja prvostepenog rešenja, tako da nije ni saslušana iako je prvostepeni poreski organ bio dužan da to učini. Imajući u vidu da je raspoređivanje zaposlenih u Poreskoj upravi izvršeno u suprotnosti sa Zakonom o državnim službenicima, to je nezakonito primenjen i Zakon o platama državnih službenika i nameštenika, pa je predložila da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu, ostajući pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja predložio je da sud istu odbije.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku na osnovu člana 38. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja na osnovu člana 39. stav 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je, ocenom navoda tužbe, odgovora na istu i spisa predmeta ove upravne stvari, našao da je tužba neosnovana.

Pravilno je postupio tuženi organ kada je osporenim rešenjem odbio, kao neosnovanu, žalbu tužilje izjavljenu protiv prvostepenog rešenja nalazeći da je to rešenje doneto bez povrede pravila postupka kao i da je zasnovano na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primeni materijalnog prava. Ovo stoga, što iz spisa predmeta proizlazi da je prvostepeni poreski organ doneo rešenje kojim je tužilji određen koeficijent plate, prema radnom mestu: poreski kontrolor, u zvanju mlađi saradnik, na način bliže određen dispozitivom rešenja i to na osnovu člana 140. Zakona o državnim službenicima ("Službeni glasnik RS", br. 79/05... 83/05), čl. 13., 14., 15., 52. i 53. stav 1. tačke 2. Zakona o platama državnih službenika i nameštenika ("Službeni glasnik RS", br. 62/06 i 115706), kao i člana 143. stav 2. Pravilnika o unutrašnjem uređenju i sistematizaciji radnih mesta u Ministarstvu finansija - Poreskoj upravi 08 br. 110-00-131/6-2006 od 30.6.2006. godine, a koje rešenje je potpisao pomoćnik direktora - koordinator. Inače, odredbom člana 140. stav 1. Zakona o državnim službenicima propisano je da o pravima i dužnostima državnog službenika odlučuje rukovodilac rešenjem, ako ovim ili drugim zakonom ili drugim propisom nije drukčije određeno, a odredbom čl. 13. i 14. Zakona o platama državnih službenika i nameštenika propisan je način određivanja koeficijenta koji određuje rukovodilac državnog organa, prema članu 115. istog Zakona, odnosno lice ili telo koje je određeno posebnim propisom. Zakonom o poreskom postupku i

poreskoj administraciji ("Službeni glasnik RS", br. 80/02... 61/05) i to članom 1. stav 2. obrazovana je poreska uprava, kao organ uprave u sastavu Ministarstva finansija, a odredbom člana 30. st. 1. i 2. Zakona o državnoj upravi ("Službeni glasnik RS", br. 79/05) propisano je da organom u sastavu rukovodi direktor, koji, između ostalog, odlučuje o pravima i dužnostima zaposlenih u organu u sastavu, pri čemu pomoćnik direktora u skladu sa članom 31. stav 2. istog Zakona, rukovodi poslovima u jednoj ili više međusobno povezanih oblasti rada organa u sastavu. Odredbom člana 143. stav 2. Pravilnika o unutrašnjem uređenju i sistematizaciji radnih mesta u Ministarstvu finansija Republike Srbije - Poreskoj upravi, propisano je da pomoćnik direktora - koordinator zamenjuje direktora poreske uprave u slučaju njegove odsutnosti sa istim pravima i dužnostima u koja, pored ostalog, spada i odlučivanje o pravima i dužnostima zaposlenih u poreskoj upravi.

Kod citiranih odredbi navedenih zakona i pravilnika, po nalaženju Vrhovnog suda Srbije, pomoćnik direktora Poreske uprave - koordinator je bio nadležan da tužilji kao državnom službeniku odredi koeficijent plate u vreme kada u njoj nije bilo izvršeno postavljenje direktora. Drugačije - uže tumačenje i primena člana 143. stav 2. Pravilnika o unutrašnjem uređenju i sistematizaciji radnih mesta u Ministarstvu finansija - Poreskoj upravi, na način kako je to navedeno u tužbi, onemogućilo bi taj organ uprave da do postavljenja direktora od strane Vlade Republike Srbije ostvaruje svoje zakonom utvrđene nadležnosti. Osim toga tužilja u svojstvu zaposlenog u tom organu ne bi mogla da ostvaruje jedno od osnovnih prava po osnovu rada - pravo na platu, koja se, inače, ne može isplaćivati bez prethodno utvrđenog koeficijenta za njen obračun.

Cenjeni su i pomenuti navodi tužbe da je u upravnom postupku povređeno načelo saslušanja stranke iz člana 9. Zakona o opštem upravnom postupku, pa je sud našao da su isti neosnovani. Ovo s toga, što je odredbom člana 9. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 33/97 i 31/01) propisano da se rešenje može doneti i bez prethodnog saslušanja stranke u slučajevima kada je to zakonom dopušteno. S toga, organ prema okolnostima slučaja, ceni da li je potrebno saslušanje stranke radi zaštite njenih prava, odnosno pravnih interesa ili je konkretna stvar takva da je saslušanje suvišno, jer se izjava stranke, prema članu 172. stav 1. navedenog zakona, uzima ako za utvrđivanje određene činjenice ne postoji neposredan dokaz, ili se takva činjenica ne može utvrditi na osnovu drugih dokaza. Kako je prvostepenim rešenjem tužilji određen koeficijent na osnovu rešenja o raspoređivanju primenom citirane odredbe Zakona o platama državnih službenika i nameštenika, to, po nalaženju Vrhovnog suda Srbije, u konkretnom slučaju saslušanje stranke pre donošenja rešenja nije bilo potrebno, jer je tužilji bilo omogućeno da učestvuje u jedinstvenom upravnom postupku koji je sastavljen iz dve faze time što je u žalbi mogla da iznosi sve činjenice i okolnosti radi zaštite svojih prava i pravnih interesa. Takođe, ovaj sud je našao da su neosnovani navodi tužbe da je u prvostepenom postupku povređena odredba člana 167. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji, jer prvostepeno rešenje nije doneto primenom te odredbe, niti se ona mogla primeniti u postupku rešavanja o koeficijentu za obračun plate. Konačno, Vrhovni sud Srbije je našao da su navodi tužilje o tome da je raspoređivanje zaposlenih u poreskoj upravi izvršeno suprotno zakonu, bez uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti osporenog rešenja, s obzirom da predmet ovog upravnog spora nije raspoređivanje tužilje na određeno radno mesto, već određivanje koeficijenta plate, čiju visinu prema već izvršenom raspoređivanju tužilja u suštini ne osporava.

Sa iznetog razloga, nalazeći da su neosnovani navodi tužbe da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužilje, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), rešio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 16.1.2008. godine, U. 3629/07

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Goran Josifov, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK